

Mål T-387/00

Comitato organizzatore del convegno internazionale
”Effetti degli inquinamenti atmosferici
sul clima e sulla vegetazione”

mot

Europeiska gemenskapernas kommission

”Talan om ogiltigförklaring — Talan som i själva verket rör en avtalsrättslig
tvist — Gemenskapsdomstolen saknar behörighet — Avvisning”

Förstainstansrättens beslut (fjärde avdelningen) av den 10 juli 2002 . . . II-3033

Sammanfattning av beslutet

1. *Förfarande — Handläggning av mål vid förstainstansrätten — Hänskjutande till rätten i plenum eller till en avdelning som är sammansatt av ett annat antal domare — Utseendet av en generaladvokat — Kriterier (Förstainstansrättens rättegångsregler, artiklarna 14, 18, 19 och 51)*

2. *Talan om ogiltigförklaring — Talan som i själva verket rör en avtalsrättslig tvist — Gemenskapsdomstolen saknar behörighet — Avvisning*
(Artiklarna 230 fjärde stycket EG, 240 EG och 249 EG)

1. Enligt artiklarna 14, 18, 19 och 51 i förstainstansrättens rättegångsregler kan den avdelning som handlägger ett mål föreslå rätten i plenum att målet skall hänskjutas dit, eller till en avdelning sammansatt av ett annat antal domare, och att en generaladvokat utses. Det rör sig härvid om en rättighet och inte en skyldighet, som rätten kan utöva om vissa kriterier i rättegångsreglerna är uppfyllda. Dessa kriterier är, för hänskjutande till rätten i plenum eller till en avdelning sammansatt av ett annat antal domare, den juridiska svårighetsgraden, målets betydelse eller särskilda omständigheter och, för utseendet av en generaladvokat, målets juridiska eller faktiska svårighetsgrad.

(se punkt 22)

inte är behörig att pröva en talan, vilken, även om den grundar sig på artikel 230 fjärde stycket EG, i själva verket skall anses utgöra en talan som vilar på avtalsmässig grund. Om så inte vore fallet, skulle förstainstansrätten utvidga sin behörighet till att omfatta även andra tvister än dem som utslutande förbehålls den enligt artikel 240 EG, eftersom denna bestämmelse tillerkänner de nationella domstolarna behörigheten enligt allmän rätt att avgöra tvister i vilka gemenskapen är part. När tvisten dessutom gäller kommissionens begäran om återbetalning av ett förskott på grund av den andra partens påstådda underlåtenhet att uppfylla sina åligganden enligt avtalet, faller den ifrågasatta rättsakten inom ramen för, och kan inte skiljas från, det rent avtalsrättsliga, och förekommer således inte bland de beslut som åsyftas i artikel 249 EG, beträffande vilka talan om ogiltigförklaring förbehålls gemenskapsdomstolens exklusiva behörighet enligt artikel 230 fjärde stycket EG.

2. I avsaknad av en skiljedomsklausul i den mening som avses i artikel 238 EG, är det uppenbart att förstainstansrätten

(se punkterna 37, 39 och 41)